

Korrigert høringsnotat 03.10.2018

**Forslag til tiltak for å motvirke negative miljøeffekter fra
behandling mot lakselus på akvakulturlovens virkeområde**

Høringsfrist 15.11.2018

Innholdsfortegnelse

1.	Hovedinnholdet i høringsnotatet.....	3
2.	Kunnskap om miljøeffekter av legemidler mot lakselus brukt til badebehandling	3
2.1.	Utvikling i forbruket av legemidler til behandling mot lakselus.....	3
2.2.	Kunnskapen om lakselusmidler til badebehandling	5
2.3.	Om de ulike legemidlene brukt til badebehandling	5
2.3.1.	Hvor raskt fortynnes legemidlene etter utslipp fra merd eller brønnbåt?	5
2.3.2.	Hydrogenperoksid	6
2.3.3.	Azametifos	6
2.3.4.	Pyretroider (deltametrin og cypermetrin)	7
2.3.5.	Oppsummering bademidler	7
2.3.6.	Behov for mer kunnskap ved bruk av lakselusmidler	8
3.	Om miljøhensynet i akvakulturregelverket	8
3.1.	Dagens rettsstandard	9
4.	Departementets merknader til forslaget til forskriftsendring	9
4.1	Hensynet til dyrevelferd	10
4.2	Ikrafttredelse og håndheving.....	10
5.	Økonomiske og administrative konsekvenser	10
	Vedlegg 1:.....	12

1. Hovedinnholdet i høringsnotatet

Kunnskapen om miljøeffekter ved bruk av legemidler til behandling mot lakselus øker. Men det er fortsatt mye vi ikke vet. Dette gjelder først og fremst spredning og nedbrytning av lakselusmidler i miljøet.

I 2017 ble det fastsatt nye bestemmelser om:

- Tømming av vann med bademidler fra brønnbåt i eller nær rekefelt eller gytefelt, når brønnbåten ikke er fortøyd/posisjonert ved oppdrettslokaliteten
- Bruk av flubenzuroner, kitinsyntesehemmere i eller nær rekefelt
- Krav om vurdering av de lokale forhold som har betydning for spredning og negativ påvirkning av organismer i området. I tillegg skal det beskrives tiltak som kan iverksettes for å redusere negativ miljøpåvirkning av slike stoff.

Imidlertid ble det ikke vurdert spesifikke krav knyttet til utslipp fra oppdrettsanlegg av legemidler brukt til badebehandling, på tilsvarende måte som for brønnbåter. Dette førte til at det oppleves som inkonsistent at det kan være tillatt å slippe behandlingsvann fra en merd eller brønnbåt fortøyd til/posisjonert ved anlegget, mens tilsvarende aktivitet forbys dersom brønnbåten er i fart.

Nærings- og fiskeridepartementet foreslår med denne høringen å lukke denne ulikheten. På samme måte som reglene for tømming av behandlingsvann fra brønnbåt etter transportforskriftens § 22a, så vil departementet med henvisning til en føre-var-tilnærming foreslå endringer iforskrift 17. juni 2008 nr. 822 om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften)

Endringsforslaget innebærer et krav til at badebehandling med legemidler mot lakselus må foretas i brønnbåt i oppdrettsanlegg som ligger i rekefelt og/eller gytefelt eller nærmere enn 500 meter fra slike. Vannet som er brukt til lusebehandlingen må transporteres bort fra anlegget.

De legemidlene mot lakselus som er godkjent til badebehandling er: Hydrogenperoksid, cypermethrin, deltametrin og azametifos

Hovedformålet med forslaget er å forhindre uakseptable miljøeffekter ved medikamentell behandling mot lakselus.

2. Kunnskap om miljøeffekter av legemidler mot lakselus brukt til badebehandling

2.1. Utvikling i forbruket av legemidler til behandling mot lakselus

Det har vært en stor nedgang i bruken av legemidler mot lakselus fra 2015-2017. Dette innebærer også at negative miljøeffekter av lusebehandling er redusert.

I tabellene nedenfor er alle legemidler til behandling mot lakselus med.

De midlene som brukes til badebehandling er hydrogenperoksid, pyretroider (cypermethrin og deltametrin) og azametifos. Flubenzuroner og emaktin er legemidler som gis gjennom føret.

Tabell 1. Antall rekvisisjoner av en gitt kategori virkestoff til lusebehandling i 2011 - 2017, samt antall innrapporterte medikamentfrie behandlinger. Antall rekvisisjoner er hentet fra VetReg 16.01.18. Medikamentfrie behandlinger er innrapporterte mekaniske behandlinger til Mattilsynet per 18.01.18

Virkestoff kategori	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Azametifos	409	691	480	749	619	257	58
Pyretroider	456	1155	1123	1043	662	276	80
Emamektin	288	164	162	481	523	608	319
Flubenzuroner	23	129	170	195	201	173	79
Hydrogenperoksid	172	110	250	1009	1279	629	214
Sum legemidler	1348	2249	2185	3477	3284	1943	750
Medikamentfrie behandlinger		136	110	177	202	1178	1669

Tabell 1 viser at den drastiske reduksjonen i antallet legemiddelforskrivninger mot lus, som startet i 2016 og fortsatte i 2017. Fra 2016 til 2017 skjedde det en reduksjon i antall forskrivninger av legemidler mot lus på 61 prosent. Overgangen fra legemiddelbehandling til ulike ikke-medikamentelle behandlinger er stor. Tabell 2 viser de mengdene av de ulike legemidlene som er brukt

Tabell 2. Midler mot lakselus (kg aktiv substans). Kilde: Folkehelseinstituttet

	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
azametifos	2437	4059	3037	4630	3904	1269	204
cypermethrin	48	232	211	162	85	48	8
deltametrin	54	121	136	158	115	43	14
diflubenzuron	704	1611	3264	5016	5896	4824	1803
emamektin	105	36	51	172	259	232	128
teflubenzuron	26	751	1704	2 674	2509	4 209	293
hydrogenperoksid (100%) (tonn)	3144	2538	8262	31577	43246	26597	9277

For hydrogenperoksid har forbruket gått ned med 78 % fra 2015.

Konklusjonen er at det har vært en betydelig nedgang i legemiddelbruken mot lakselus de siste to årene.

2.2. Kunnskapen om lakselusmidler til badebehandling

Kunnskap og studier som her refereres, bygger i hovedsak på Havforskningsinstituttets [Risikovurdering av norsk fiskeoppdrett](#) og Akvaplan-nivas rapport fra september 2016: "Kunnskapsstatus lusemidler og miljøpåvirkning".

Siden lakselus er et krepsdyr, kan medikamenter som har effekt på lakselus påvirke andre krepsdyr i det akvatiske miljø. Andre organismer enn krepsdyr kan også påvirkes. Hvor giftig et stoff er for en organisme, varierer. Om en organisme blir påvirket, kommer an på hvor stor dose av medikamentet de kommer i kontakt med, hvor lenge de er i kontakt med stoffet og hvor følsomme de er. Følsomheten kan også avhenge av organismens livsstadium.

Laboratorietester av ulike organismers følsomhet er nødvendige, men gir ikke tilstrekkelig svar. Når det gjennomføres undersøkelser i laboratorium, har forskerne full kontroll både på mengde legemiddel, eksponeringstid og temperatur. Det er ikke tilstrekkelig med laboratorietester alene for å fastslå negative effekter ved bruk i sjøen. Man må også ha kunnskap om fortynning, nedbrytning og spredning i sjø. Det vil si hvor lenge, hvor ofte og i hvor store mengder lakselusmidler vil oppholde seg i de vannmassene der de sensitive artene er.

2.3. Om de ulike legemidlene brukt til badebehandling

Bademidlene omfatter i dag: organofosfat (asamethifos), pyretroider (cypermethrin, deltametrin), og hydrogenperoksid.

2.3.1. Hvor raskt fortynnes legemidlene etter utslipp fra merd eller brønnbåt?

Konsentrasjonen av lusemidlene i nærheten av utslippet vil være såpass store at negative effekter på krepsdyr spesielt, vil kunne være vesentlige. Flere studier viser imidlertid at negative effekter får man kun i nærheten av utslippet over et kortere tidsrom, da fortynning, nedbrytning og inaktivering skjer raskt. Imidlertid viser ulike studier ved bruk av datamodeller for spredning, at lusemidler kan spres langt. Det avgjørende i denne sammenheng er å få kunnskaper ikke bare om spredningsdistanse, men også om hvor lenge det er konsentrasjoner over det som kan gi skadelige effekter på marine organismer.

Det er således behov for mer kunnskap, spesielt om skadelige effekter etter utslipp. Datamodeller om spredning og effekter må bli bedre, men det forutsetter at det er tilstrekkelig med kunnskap som slike modeller må baseres på. Det er for eksempel uavklart hvilke negative effekter man får på andre arter, når flere merder behandles, og der hele avlusningsoperasjonen tar 2-3 dager.

En skotsk studie på langsiktige effekter over 5 år så på effekter både på fytoplankton og zooplankton. De lusemidlene som ble vurdert var cypermetrin, azametifos, hydrogenperoksid og emamektin. Emamektin gis gjennom fôret). Studien så bort fra de kortsiktige effektene. Den fokuserte på langsiktige effekter i overgangssoner og fjernsoner for anleggene. Man kunne ikke måle effekter av lusemidler på de undersøkte økologiske områdene.

2.3.2. Hydrogenperoksid

Det foreligger mye kunnskap om hvor skadelig hydrogenperoksid er for ulike arter. For eksempel vet vi at torskkegg tåler behandlingsdoser uten å ta skade, mens dypvannsreker er mye mer følsomme. Men det foreligger mindre kunnskap om hvor stor påvirkningen er ute i naturen etter en behandling.

Nedbrytningen av hydrogenperoksid i vann er avhengig av flere faktorer som temperatur, pH, metaller og tetthet av organiske partikler som hydrogenperoksid kan reagere med. Disse faktorene kan være med å øke nedbrytningshastigheten. Halveringstiden i sjøvann er avhengig av bl a sjøtemperaturen. Nedbrytningsforsøk viste halveringstider for hydrogenperoksid fra ca. 3 til 28 dager.

Det er mest sannsynlig at utslipp av hydrogenperoksid vil holde seg i øvre vannlag. Vertikal transport av vann til dypere vannlag forekommer sjeldent, men hydrogenperoksid kan synke til bunns når vannsøylen er godt blandet, noe som er vanligere i vinterhalvåret. Rekelarvene lever i overflaten etter klekking i 2-3 måneder (mars-mai), og vil da kunne bli påvirket av hydrogenperoksid i de øvre vannlag. Voksne reker er mer bunntilknyttet, men gjennomfører vertikale vandring til overflaten for å beite på plankton.

En norsk studie (Aquakompetanse AS) viste i 2016 at ved behandling i merd med presenning med behandlingsløsninger på henholdsvis 2300 mg/liter og 1700 mg/liter, fikk man en rask fortykning utenfor behandlingsvolumet både i avstand fra behandlingsvolumet og tid. Målingene ble gjort inntil 15 meter fra notveggen, på inntil 60 meters dyp, og i inntil 25 minutter etter at behandlingspresenningen ble sluppet. Etter 25 minutter var de maksimale konsentrasjoner man fant på ca 50 mg/liter, altså en ca 40 gangers fortykning i løpet av 25 minutter.

I en annen norsk studie (Fagereng) fra 2016 ble også målinger foretatt ved ulike tidspunkt, avstander og dybder etter slipp av presenning. Behandlingsløsningene hadde i utgangspunktet konsentrasjoner på henholdsvis 1310, 1330 og 2000 mg/liter. Resultatene viste en i hovedsak rask fortykning. De høyeste hydrogenperoksid-konsentrasjonene ble i hovedsak observert høyt opp i vannsøylen. Disse resultatene indikerer at det er liten fare for akutt toksisitet hos andre arter enn lakselus etter en enkelt merdbehandling grunnet en veldig rask fortykning.

2.3.3. Azametifos

Krepsdyr er de mest sensitive artene for azametifos. Bløtdyr, pigghuder og fisk ser ut til å være mindre sensitive. Av testorganismer som er anvendt, er det amerikansk hummer som er

mest sensitiv. Strandreker og pungreker viser ingen dødelighet etter én times eksponering. Det er heller ikke vist noen effekt på kopepoder.

I en undersøkelse ble det vist at etter behandling med azametifos, kan ikke azametifos detekteres dypere enn 10 meter og fortynningen skjer raskt. Azametifos brytes ned i vann ved hydrolyse med en halveringstid på 8-9 dager.

2.3.4. Pyretroider (deltametrin og cypermetrin)

Krepsdyr er de mest sensitive artene for pyretroider. Bløtdyr, pigghuder og fisk ser ut til å være lite sensitive. Deltametrin er langt mer toksisk enn cypermetrin for krepsdyr. Det er indikasjoner på at deltametrin kan ha effekter, men ikke dødelige, på fisk.

Pyretroider er lite vannløselige. Dette betyr at disse forbindelsene binder seg til ulike materialer, partikler og sediment slik at konsentrasjonen i vannfasen reduseres raskere enn bare ved kjemisk nedbrytning. På den annen side inneholder preparatene som brukes i akvakultur, sufraktanter og stabilisatorer, noe som kan bidra til å holde disse stoffene i løsning lengre.

Et utslipp vil påvirke planktoniske organismer, spesielt i de første timene før nedbrytning. Fortynning reduserer konsentrasjonen. Dersom utslippet driver mot land, kan noen andre arter i strandsonen påvirkes. Selv om toksisiteten av cypermethrin er mindre enn for deltamethrin, vil et utslipp av cypermethrin kunne ha effekt på planktoniske organismer rundt anlegget, spesielt i de første timene etter utslippet, og med ugunstige forhold påvirke organismer i strandsonen.

I en skotsk studie ble de høyeste konsentrasjonene av cypermetrin målt innen 5 min etter utslipp i vannmassene og nærmest merda. Konsentrasjonen gikk hurtig ned i tiden etter utslippet. Flere forskere har rapportert lave konsentrasjoner av cypermetrin i nærheten av merder etter behandling.

Sandreker ble plassert i bur i varierende avstand og dybder fra merder under lusebehandling med cypermetrin ved 2 lokaliteter i Skottland. Dødelighet ble bare registrert på reker i bur i behandlingsmerda. Reker som ble utsatt for utslipp av behandlingsvann ble midlertidig påvirket (svømming/balanse), men kom seg i etterkant, altså ingen langtidsvirkninger.

Når det gjelder deltametrin er det vist at under realistiske "worst-case situasjoner", er den geografiske utstrekning av skadevirkninger for krepsdyr begrenset til 50 m fra merda.

2.3.5. Oppsummering bademidler

Når det gjelder bademidler, kan man helt generelt si at negative effekter på andre arter enn lakselus vil ofte være begrenset i tid på grunn av nedbrytning, inaktivering og fortynningseffekt. Men det er behov for mer kunnskap om lusemidlenes spredning og hvordan marine organismer blir påvirket.

Bademidler vil komme ut i det omkringliggende miljøet når presenningen fjernes etter endt behandling, eller når behandlingsvannet slippes ut fra brønnbåt/lekter. Strømhastighet, vind og dybde vil påvirke spredning og fortynningsrate, parametere som kan variere på samme lokalitet og mellom lokaliteter. Ved ugunstige vind- og strømforhold blir også organismene i strandsonen eksponert.

I Akvaplan-niva rapport 20.07.2016 "Risikovurdering ved bruk av lusemidler – hummer i Tysfjord" skriver de at hummer er den arten som har vist seg å være mest følsom for alle de aktuelle bademidlene, uavhengig om det er voksen hummer eller larvestadier som eksponeres. Rapporten viser at det ved modellering av spredning basert på "worst case scenario" og en rekke betingelser, ikke kan utelukkes at azametifos og deltametrin har effekter på hummerlarver ved kjente hummerlokaliteter i Tysfjord. Det er mindre bekymring knyttet til hydrogenperoksid og cypermetrin. Oppdrettsanleggene ligger flere kilometer fra hummerfeltene i Tysfjord.

Imidlertid har ikke Akvaplan-niva i sin modellering av spredning tatt hensyn til at deltametrin og cypermetrin raskt binder seg til organisk materiale, og da inaktiveres de. Noe vil frigjøres etter hvert, og en organisme som spiser organisk materiale med pyretroider vil derfor trolig kunne påvirkes negativt av pyretroider som frigjøres, men dette blir spekulasjoner.

2.3.6. Behov for mer kunnskap ved bruk av lakselusmidler

Det er fortsatt behov for mer kunnskap, særlig med hensyn på:

- **Effekt på andre arter enn lakselus:** En avlusingsoperasjon i store anlegg kan ta 2-3 dager. Andre arter kan da bli eksponert for lusemiddel gjentatte ganger i avlusningsperioden. Kunnskapen om effekten på andre arter ved gjentatt og hyppig behandling, er mangelfull.
- **Spredning og fortykning etter tømning:** Det foreligger ny kunnskap om dette, men det er stor forskjell på resultater av målinger i felt og bruk av modellering.

3. Om miljøhensynet i akvakulturregelverket

At det skal tas hensyn til miljøet er lovfestet i akvakulturregelverket:

- Akvakulturloven § 10: "*akvakultur skal etableres, drives og avvikles på en miljømessig forsvarlig måte*"
- Akvakulturloven § 12: tjenesteprodusenter skal levere sine tjenester på en "*miljømessig forsvarlig måte*"
- Akvakulturdriftsforskriften § 5: "*driften skal være teknisk, biologisk og miljømessig forsvarlig*" og
- Akvakulturdriftsforskriften § 15: "*Ved bruk av legemidler og kjemikalier skal det vises særlig aktsomhet for å unngå at midlene slipper ut i det omkringliggende miljø.*"

3.1. Dagens rettsstandard

Kravet om "miljømessig forsvarlig" drift gjelder ved "bruk" og dermed utslipp av legemidler til bekjempelse av lakselus. Det gjelder altså i dag en selvstendig plikt for den som driver akvakultur til å sørge for at utslipp av legemidler til behandling av lakselus er innenfor den rettslige standarden i akvakulturlovens § 10.

Akvakulturdriftsforskriften gir nærmere bestemmelser for å sikre miljømessig forsvarlig akvakultur på visse områder. Forskriften retter seg mot enhver som har eller plikter å ha akvakulturtillatelse etter akvakulturloven, og mot vare- og tjenesteprodusenter til akvakulturnæringen.

Når det gjelder veiledninger fra myndighetene om hva som aksepteres som miljømessig forsvarlig drift hva gjelder utslipp av legemidler ved behandling av lakselus, foreligger en "Veileder for tømning av badebehandlingsvann fra brønnbåt tilsatt legemidler mot lakselus". En annen veileder som retter seg mot oppdretterne knyttet til bestemmelsene i akvakulturdriftsforskriftens § 15 er under utarbeiding. Det finnes ingen rettspraksis som konkretiserer hva som regnes som miljømessig forsvarlig legemiddelbruk mot lakselus.

På grunnlag av eksisterende kunnskap om miljøeffektene ved utslipp av legemidler mot lakselus i oppdrettsanlegg og med henvisning til en føre-var-tilnærming, mener departementet at det vil være behov for mer konkrete regler om utslipp i/ved oppdrettsanlegg, som utfyller normene som følger av akvakulturlovens §§10 og 12, og akvakulturdriftsforskriftens §§5 og 15. I samsvar med en føre-var-tilnærming vil disse endringene være midlertidige, inntil nye risikovurderinger eventuelt tilsier at de foreslåtte endringene kan endres.

4. Departementets merknader til forslaget til forskriftsendring

Vi har kunnskap om at utslipp av legemidler også i/ved oppdrett vil ha kortvarige negative effekter på andre arter enn lakselus. Konsekvensen av slike påvirkninger er usikre. Nærings- og fiskeridepartementet sender derfor *forslag til nye midlertidige tiltak hvis formål er å begrense de negative miljøeffektene som følger av bruk av legemidler mot lakselus* på høring.

Forslaget innebærer et krav til at badebehandling med legemidler mot lakselus må foretas i brønnbåt/lekter i oppdrettsanlegg som ligger i rekefelt og/eller gytefelt, eller nærmere enn 500 meter fra slike. Vannet som er brukt til lusebehandlingen må transporteres bort fra anlegget.

Kravet om behandling i brønnbåt er dessuten miljømessig bedre, da det brukes vesentlig mindre legemidler ved behandling i brønnbåt, enn om behandlingen foregår i merd.

Forslaget innebærer ikke at det alltid er miljømessig forsvarlig å tømme badebehandlingsvann i/ved oppdrettsanlegg som ligger utenfor en radius på 500 meter fra rekefelt og gytefelt. I slike tilfeller gjelder gjelder kravene i akvakulturdriftsforskriftens § 15:

"Ved bruk av legemidler og andre kjemikalier skal det vises særlig aktsomhet for å unngå uakseptable effekter på det omkringliggende miljø.

Det skal foreligge en vurdering av de lokale forhold som har betydning for spredningen av legemidler for behandling av fisk mot lakselus i det omkringliggende miljø og beskrivelse av organismer i området som kan påvirkes negativt av slike stoffer. I tillegg skal det beskrives tiltak som kan iverksettes for å redusere negativ miljøpåvirkning av slike stoff."

Veiledningsmateriale til denne bestemmelsen er under utarbeidelse

Forslag til ny bestemmelse i akvaturdriftsforskriftens §15 b er inntatt i vedlegg 1 til dette høringsnotatet.

4.1 . Hensynet til dyrevelferd

Forslaget får den konsekvens at på et stort antall lokaliteter vil det ikke være tillatt å badebehandle mot lus i merd med bruk av presenning. Dette har noen konsekvenser med hensyn til dyrevelferd. Behandling i brønnbåt fordrer trenging av fisk i merda og pumping av fisken opp i tank på brønnbåten. Dette er stressende for fisken og skader kan oppstå. Man kan også ha situasjoner der svekket fisk må behandles mot lakselus. Svekket fisk tåler ikke mye håndtering. Behandling i merd er langt mer skånsomt for fisken.

AGD (amoebic gill disease) – gjellesykdom forårsaket av amøber- er en sykdom vi har i Norge, og den kan være alvorlig, opptre i flere anlegg samtidig, og gi høy dødelighet. Den eneste behandlingen man har, er hydrogenperoksid. Forbudet mot behandling i merd vil således kunne ha store konsekvenser. Omfattende håndtering av syk fisk er dyrevelferdsmessig betenkelig.

Høringsinstansene bes om å vurdere hvorvidt Mattilsynet skal kunne gi adgang til å dispensere fra forbudet i situasjoner som beskrevet ovenfor.

4.2. Ikrafttredelse og håndheving

Det foreslås at forskriftsendringene trer i kraft 1. januar 2019. **Høringsinstansene bes om å vurdere om tidspunktet er hensiktsmessig.**

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget vil ikke ha vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for forvaltningen.

For havbruksnæringen vil forslaget få som konsekvens at en rekke lokaliteter ikke lenger kan behandle i presenning. Fiskeridirektoratet opplyser at det per i dag er totalt 1052 lokaliteter som har godkjent tillatelser for laks, ørret eller regnbueørret og plassering i sjø.

Tabell 3. Antall lokaliteter som følgende i reke- eller gytefelt, eller i tilsvarende buffersone rundt.

Lokaliteter i rekefelt	22
Lokaliteter nær rekefelt (innenfor 500m buffersone)	167
Lokaliteter i gytefelt	230
Lokaliteter nær gytefelt (innenfor 500m buffersone)	259

Dette betyr at det er til sammen $167+259=426$ lokaliteter vil være berørt av forslaget til forskriftsendring, altså ca 40 %.

Disse lokalitene må derfor, om de skal behandle mot lakselus ved hjelp av badebehandling, leie inn brønnbåt. Departementet legger til grunn at mange oppdrettere gjør dette allerede i dag, og at de allerede i dag også går fra lokaliteten for å hindre nytt påslag av lakselus. Dette gjelder særlig de brønnbåtene som ikke har installert lusefilter. Forslaget vil i større grad enn i dag kreve brønnbåt for badebehandling og at behandlingen tar lengere tid enn tidligere. Dette kan få betydning for brønnbåtkapasiteten.

Høringsinstansene bes om å vurdere om kravet medfører problemer knyttet til brønnbåtkapasitet.

Vedlegg 1:

Forskrift om endring av forskrift 17. juni 2008 nr. 822 om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften)

Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet xx.xx.2018 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 1, § 2, § 3, § 4, § 5, § 6, § 10, § 11, § 12, § 13, § 17, § 21, § 22 og § 24, lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7, § 8, § 14, § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak.

I

I forskrift 17. juni 2008 nr. 822 om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften) gjøres følgende endringer:

Ny § 15b skal lyde:

§ 15b

Særskilte vilkår knyttet til badebehandling

Badebehandling med legemidler mot lakselus i oppdrettsanlegg som ligger i rekefelt og/eller gytefelt eller nærmere enn 500 meter fra slike, jf. de felt som til enhver tid vises i Fiskeridirektoratets nettbaserte kartverktøy, må foretas i brønnbåt. Lusebehandlingsvannet må transporteres bort fra anlegget.

II

Endringer trer i kraft [1.januar 2019]